

Chotovinský školák

MĚSÍČNÍK ZÁKLADNÍ ŠKOLY V CHOTOVINÁCH ČÍSLO 5 ROČNÍK 2012/2013

Lednové okénko ředitele

Leden začal sloučením Základní školy a Mateřské školy. Doladily se poslední detaily fúze, které ukázala praxe. Protože závěrem roku nebyli poslanci tak aktivní, nenastala od ledna žádná velká změna v předpisech a my se mohli v klidu účetně vypořádat se starým rokem a připravit rok nový.

K zápisu do školy se dostavilo 29 nových prvňáčků a 5 přišlo po odkladu. Protože děti byly šikovné, neočekávám skoro žádný odklad. Děkuji všem rodičům, kteří dali důvěru naší škole. Pokud tento počet bude i po 31. 5. 2013 (nejzazší termín pro podání odkladu), budou dvě 1. třídy. Jedna bude na 1. stupni a druhá vznikne během prázdnin z družiny na 2. stupni, kde dopoledne bude třída a odpoledne družina. Třídní učitelky a rozdělení do tříd oznámím v červnu.

Stanovil jsem termín zápisu do mateřské školy na pátek 17. 5. 2013. Kritéria přijetí oznámím v průběhu jara. Vzhledem k přístavbě školky a počtu přijatých žáků odhaduji 55 volných míst pro nástup od září.

Ve třetí dekádě měsíce MŠMT

vyhlásilo na svých stránkách revizi rámcového vzdělávacího plánu (osnov) od 1. 9. 2013. Přesné znění vydá v polovině února. Z obsahu vyhlášení vyplývají tyto změny. Druhý cizí jazyk se bude učit povinně nejpozději od 8. třídy. Některé kapitoly z matematiky (zlomky a desetinná čísla) se přesunou z 2. na 1. stupeň. „Povinně bude začleněna také finanční gramotnost, jejímž cílem je finančně gramotný člověk schopný finančně zabezpečit svou rodinu a orientovat se v problematice peněz a cen. Větší důraz bude kladen na dopravní výchovu (důvodem je nárůst úrazů dětí a žáků v silniční a železniční dopravě), ochranu člověka za běžných rizik a mimořádných událostí (neinformovanost obyvatelstva o chování při mimořádných událostech – např. záplavy, požáry atd.), obranu vlasti (větší informovanost ohledně povinnosti občanů týkající se obrany vlasti), korupci (boj proti korupci), sexuální a rodinnou výchovu (pochození významu sexuality a jejího zapojení do vztahu v souvislosti se zdravím, etikou, morálkou a pozitivními životními cíli).“ Materiál MŠMT. Další změny obsahu výuky máme očekávat od roku 2016. V únoru uvidíme, zda se

jedná o změnu obsahu některých předmětů, či o vytvoření nových předmětů, díky kterým budeme muset snížit časovou dotaci jiných předmětů.

Malá skupina žáků odjela na lyžařský výchovně vzdělávací zájezd jako tradičně spolu se školou z Ratibořských Hor. Vzhledem k postupnému rušení 2. stupně na výše uvedené škole, budeme nejspíše muset sehnat partnera pro příští rok nebo přijmout jiná opatření tak, abychom obsadili autobus i chatu (cca 45 míst).

Petr Havlík

Petr a Lucie

Jako většina z posledních knih, které jsem četl, ve mně tato kniha něco zanechala. A to něco určitě není malé. Kniha, i když se to na první pohled nedá určit, má vlastně happy end, jelikož pilíř, který je zabil, je svým způsobem vysvobodil a oni zemřeli tak, jak by určitě chtěli. Zemřeli v náručí člověka, který je miloval a chtěl být pokaždé nablízku. Kniha odkrývá lidské povahy, které dokáží svolit i k takovému zlu, jaké potkalo Petra a Lucii. Je to válka, zlo, které si budou pamatovat i děti našich dětí, ale přitom mu samy nebudou moci zabránit. Kéž by se lidé poučili z chyb svých předků a nedělali je stále dokola a dokola. Proto se učíme dějepis, abychom se poučili z chyb, které už nikdo nenapraví. Problém je v tom, že to mnozí školáci nechápou. Vždyť lidé by nemuseli prožívat takové utrpení a strach, kdyby si ho sami nezpůsobili. Jak je tedy možné, že dovolíme po první světové válce ještě druhou? A co teprve kdybychom udělali tu chybu a nesmyslnost potřetí? Mohli bychom si za to bohužel jen my sami.

V knize jsem také upozoroval další myšlenku, která naráží na to, že je někdo chudý, či bohatý. Každý je člověk a to, jestli je chudý, nebo bohatý, je úplně jedno. I ten nejbohatší člověk může mít daleko horší vlastnosti než chudý. Podle bohatství by se lidé určitě soudit neměli. Láska dvou lidí bohudík svým způsobem zvítězila nad válkou, protože oni dva se popravdě snažili válku nevnímat a v tom jim pomohla velká zamilovanost. Lidé by se ani ve válce neměli strachovat dvacet čtyři hodiny denně. Měli by si najít nějakou činnost, která by jejich myšlenky alespoň na chvíli odvedla od války a stresu. Myslím si, že Petr i Lucie moc dobře věděli, co je čeká, a proto spolu strávili poslední dny sami a užívali

si jeden druhého. Předtím než se poznali, měli velmi negativní pohled na svět, ale jejich velká láska vše změnila, a tak by to mělo být. Kniha se četla velmi dobře a velmi mne zaujala dlouhá souvětí, která autor používal. Knihu Petr a Lucie bych doporučil mnoha lidem, aby poznali, že dobro by mělo zvítězit nad zlem, i když to skončí třeba smrtí.

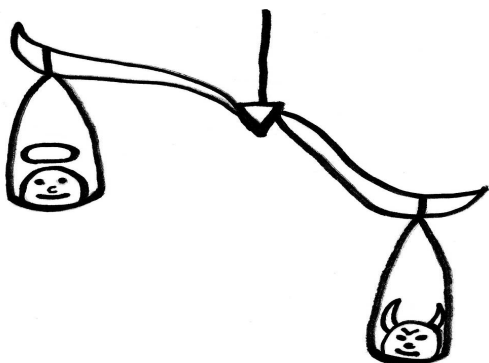
Denis Pěkný

solí. Podoba s pískem vyložené láká k postavení solného hradu a dalšímu hraní jako na pláži. Pak už jen vyklepat sůl z nohavic a rukávů, koupit malý solný kámen a zase se jde na vlak. V Chotovinách si sice někteří stěžují na bolavé nohy, ale veselé štěbetání svědčí o tom, že to stálo za to!

Veronika Benešová

Slané potěšení

Stejně jako loni i letos vyrážíme na minivýlety do solné jeskyně. Ti, kteří už okusili pohodu a legraci v království soli, se již nemohli dočkat. A většina ostatních se nenechala dlouho přemlouvat. Vždy v pátek skupinka deseti dětí po obědě cupitá na vlak do Tábora. Máme čas akorát dojít do solné jeskyně na Křížíkově náměstí. Třičtvrtě hodiny uvnitř uteče rychle. Ale každý stihne relaxaci na pohodlném lehátku, nejlépe zasypán od kamarádů hromadou

Co vy na to?

Možná jste již zaznamenali velké pozdvížení kolem pracovních sešitů ve školách. Léty prověřená praxe, kdy rodiče kupují svým dětem pracovní sešity k učebnicím půjčovaným zadarmo, byla napadena. Učitelé spolu s rodiči usnadňovali svým dětem školní práci a pomáhali jim dostatečně procvičit probírané učivo. Nevíme, zda chtěl rodič, který tuto praxi napadl, ušetřit několik stokorun, nebo bojovat za práva dětí, ale novináři, kteří baží po senzaci, citovali školní inspekci, jež konstatovala, že je porušován zákon. Všem ředitelům základních škol nahnala strach, že budou muset vrátet peníze za sešity, které většinou za výhodnějších podmínek hromadně nakupují, a šetří tak rodičům čas i peníze. Jako rodič prohlašuji, že je do svých dětí investuji rád a slibuji si od toho mnohé. Jako učitel jazyků si také dovedu představit krok zpět, který čeká naše školy, pokud by pracovní sešity měli jen někteří žáci. Na častou námitku, že pro některé rodiče může být výdaj za pracovní sešity neúnosný, odpovídám jasně. Řešme jednotlivé případy za pomoci SPZŠ a sponzorů tak, jak se to dělá v solidární lidské společnosti už po staletí, ale nevyhazujme statisíce zbytečně pro všechny žáky, protože většina rozhodně nouzí netrpí.

Škola od státu, který zaručuje a brání ústy školní inspekce práva dětí, nedostává dostatek peněz na to, aby tenhle přepych mohla zajistit. I na nové učebnice by pak škola musela shánět sponzory, bojovat o granty a žádat svého zřizovatele o darování potřebných nákladů.

V roce 1994 se skupina poslanců pokusila povinnost státu bezplatně poskytovat učebnice zrušit. Toto je citace nálezu Ústavního soudu v této věci: „Náklady související s realizací práva na vzdělání lze rozdělit mezi stát a občana, resp. jeho zákonné zástupce. Je namístě připomenout, že je i v zájmu občana samotného, aby vzdělání (a tím i vyšší kvalifikace a lepší možnost uplatnění na trhu práce) dosáhl a aby o jeho dosažení sám usiloval. Náklady spojené s realizací práva na vzdělání jsou dlouhodobou inves-

ticí do života občana. Stát nese podstatnou část těchto nákladů, není však jeho povinností nést je všechny.“

Dnes v roce 2013 se zřejmě odrážíme od druhé zdi, jak je u nás zvykem. Ve školském zákoně č. 561/2004 Sb. se v paragrafu 27, odstavci 3, na který se školní inspekce odvolává, píše: „Žáci prvního ročníku základního vzdělávání a děti zařazené do přípravných tříd tyto učebnice a učební texty nevracejí, žáci ostatních ročníků základního vzdělávání jsou povinni učebnice a učební texty vrátit nejpozději do konce příslušného školního roku.“

Kde zůstal selský rozum? K čemu škole budou popsán pracovní sešity? A naopak, k čemu budou žákům pracovní sešity, do kterých nebudou moci psát? Řekněte prosím své škole, co vy na to? Už v červnu se budeme muset rozhodnout jak dál.

Jiří Honza

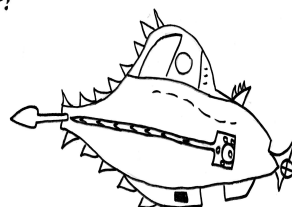
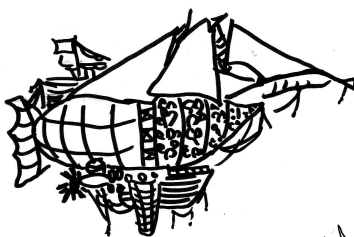

Tajuplný ostrov

Milí čtenáři, Jules Verne žil v letech 1828–1905. Za svůj život napsal několik knih, jako třeba Dvacet tisíc mil pod mořem, Patnáctiletý kapitán nebo Tajuplný ostrov. A právě o Tajuplném ostrově vám chci dnes vyprávět.

Četla jsem tuto knihu nedávno a věřím, že si na ni budu ještě hodně roků pamatovat. Proč? To už se brzy dozvíte. Námořník Pencroff, inženýr Cyrus Smith, jeho sluha Nab, novinář Gedeon Spillet, Harbert a pes Top uprchnou balonem z americké občanské války. Jenže panuje velká bouře. A tak se stane, že vítr zanesе uprchlíky na ostrov, kterému muži dají jméno Lincolnův ostrov. Zřídí si přístřešek, a dokonce objeví i pitnou vodu. Jednoho dne inženýr Cyruse Smithe napadne, že by si mohli udělat domov v jeskyni. Pomocí všeho, co se na ostrově našlo, kolonisté vyrobili nitroglycerin a nechali vybuchnout horu. Objevili tam jakousi obrovskou místnost a zřídili si v ní nový domov. Nazvali ho Žulový dům. Něco však kolonisty trápilo ze všeho nejvíce. Kdo jim neustále pomáhá? Kdo jim poslal po vodě láhev se vzkazem, že na jiném ostrově potřebuje cizí trosečník pomoci? Kdo jim dal bednu s náradím a pistolemi? Kdo jim pomohl zvítězit nad piráty? Kdo zachránil Harberta před smrtí, když mu po novém členovi poslal léky? Stalo se to záhadou. A vy se to dozvíte, když si tuto úžasnou knihu přečtete.

Lucie Dražilová

Proč chci tablet

Šestáci se v jednom z úkolů na hodinu ICT měli zamyslet nad tím, jestli chtějí tablet a k čemu se hodí nejlépe. Myslím, že jejich odpovědi jsou poučným čtením pro ty, kteří si myslí, že bez něj nemohou žít, nebo pro ty, kteří od něj očekávají to, co jim nemůže dát.

Tablet nechci, protože mám nový notebook. Jediné výhody vidím v rychlejším zapnutí, menší váze a velikosti pro přenášení.

Tablet nemám, používám normální počítač. Tablet zatím nechci, protože bych ho teď nepoužívala. Kdybych byla starší a už ho potřebovala, tak by už byl zastaralý, protože se technologie rychle mění. Časem bych si radši pořídila kvalitní notebook a mobil.

Tablet nechci, protože se s ním nedá dobře fotit ani telefonovat. Mnohem raději používám notebook nebo dotykový telefon.

Tablet už vlastním. Hodí se například k tomu, kdyby si někdo narychlo chtěl něco zjistit. Protože tablet se zapne i vypne rychleji než počítač.

Nehodí se například k hraní internetových her, protože se zobrazují v malém měřítku. A někdy text u té hry nejde vůbec přečíst. Ale to asi záleží na kvalitě tabletu.

Tablet nemám a nechci ho, protože mám svůj vlastní počítač a tablet bych nevyužila. Kdybych si mohla vybrat, koupila bych si raději notebook nebo netbook z důvodu většího výkonu.

Tablet mám, ale ne moc dlouho. Hodí se třeba k hledání na internetu, když nechcete pořád sedět u počítače. Nevýhodou je, že se docela rychle vybíjí baterie. Jinak je docela praktický. Zatím mi vadí jen ta výdrž baterie.

Tablet nemám, ale docela bych si ho přála. Myslím, že je to dobrý pomocník, ale samozřejmě zlý pán a nesmí se to s ním přehánět. Funguje jako počítač a používala bych ho hlavně k získávání informací z internetu. To by mi mohlo pomoci ve škole, ale i v běžném životě. Třeba při hledání v jízdních řádech nebo při hledání programu kina.

Můj bratr ho má, a tak vím, že se na něm dají hrát i hry a prohlížet třeba klipy na YouTube, což je příjemná relaxace. Ale znovu opakuji, nesmí se to

přehánět.

Já osobně bych moc tablet nechtěl, protože mi přijde takový ne moc použitelný. Možná bych si na něm někdy zahrál hry, které jdou jen s dotykovou obrazovkou nebo jdou na normálním PC špatně. Bratranec má tablet a tam jsem hrál závodní hry, které se ovládají nakláněním, což je sranda. Takže bych ho použil jen na hry, na internet asi moc ne, to spíše tatka, který si na internetu čte.

Tablet se hodně hodí na prohlížení a hledání v internetu. Moji rodiče ho k tomu hodně používají, protože nechtějí pořád zapínat počítač.

Já tablet doma mám, ale bohužel nemám doma připojení k internetu, tak je mi teď vlastně k ničemu.

Slouží mi ale jako přenosný počítač, když někam jedu.

Tablet bych nechtěla, protože mám doma mobil, počítač a další elektroniku. Také nemá klávesnici. Ta se dá sice přikoupit, ale to už bych mohla mít notebook.

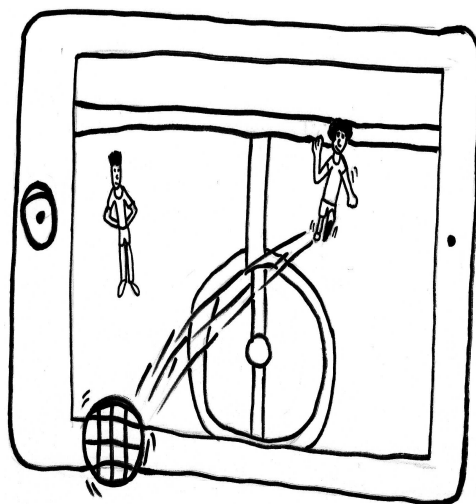
Tablet bych chtěl, protože na něm můžu hrát hry a nemusím být na počítači. Máme doma jenom jeden počítač a je o něj velký zájem, protože jsme čtyři sourozenci.

Tablet se mi líbí, ale nechtěla bych ho, protože by byl zbytečný. Do školy ho nepotřebuji a doma

máme počítač. Moje sestřenice ho má a hraje na tabletu jenom hry. Kdybych si hrála s tabletem, neměla bych čas na kamarády a na své zvířecí mazlíčky.

Na závěr bych chtěla říct, že tablet je dobrý výrobek, ale měli by ho používat jen ti, co ho opravdu potřebují.

Odpovědi jsou redakčně kráceny.

CHOTOVINSKÝ ŠKOLÁK

VYDÁVÁ ZŠ CHOTOVINY

ŠÉFREDAKTOR: Jiří Honza

REDAKČNÍ RADA: Lucie Dražilová, Miroslava Honzová, Kristýna Chalupská, Kateřina Zelená

OBÁLKA: Jiří Honza

ILUSTRACE: Kateřina Zelená a Kristýna Chalupská

Tisk: tiskárna ABC CHOTOVINY

